

SKABT I GUDS BILLEDE

Hvad er et menneske?

Spørgsmålet må høre til blandt verdens allerbedste, for i al den tid, der har levet mennesker, har man kredset om dette: Hvad er et menneske? Hvad består det af? Biologi, ånd, sjæl, vilje, evnen til at kommunikere? En blanding af det hele?

Der findes næppe et entydigt svar. Tværtimod er det som om, at jo mere vi leder efter et svar, jo flere spørgsmål dukker der op.

MENNESKET - SKABT I GUDS BILLEDE

Kristendommen har heller ikke et klart og færdigt svar på spørgsmålet, men én ting står klart: Mennesket er, ifølge kristendommen, **skabt af Gud** og **skabt i Guds billede**, Hvad det så betyder af muligheder og begrænsninger,? Ja, det er nærmere dét, der reflekteres over i de bibelske tekster.

Bibelen har to skabelsesberetninger. I den første hører vi, at jorden bliver skabt på seks dage, hvorefter Gud hviler på den syvende. På skabelsens sjette dag, står der følgende:

Gud skabte mennesket i sit billede; i Guds billede skabte han det, som mand og kvinde skabte han dem.

(1. Mosebog kapitel 1, vers 27)

Her understreges det både at mennesket er skabt, og at det er skabt i Guds billede, altså som en spejling af Gud selv. At mennesket er skabt i Guds billede betyder, at menneske ifølge kristendommen har en særlig status og særlige egenskaber. Blandt andet har mennesker – ligesom Gud – evnen til selv at kunne skabe. Dyrene kan godt nok bygge simple ting som huler og reder; men mennesker kan skabe vilde og avancerede ting som skyskrabere, rumraketter, kunstværker, musik, medicin, automatvåben, mobiltelefoner, chatbotter og meget, meget mere.

I den anden skabelsesberetning, står der:

Dengang Gud Herren skabte jord og himmel, var der endnu ingen buske på jorden, og ingen planter var spiret frem, for Gud Herren havde ikke ladet det regne på jorden, og der var ingen mennesker til at dyrke agerjorden, men en kilde brød frem af jorden og vandede hele agerjorden. Da formede Gud Herren mennesket af jord og blæste livsånde i hans næsebor, så mennesket blev et levende væsen.

(1. Mosebog kapitel. 2 vers 4-7)

Her bliver det tydeligt, at Adam først bliver levende, da Gud blæser sin livsånde ind i ham. Og umiddelbart er det indlysende: Livet kræver, at man kan ånde, trække vejret. Det gælder alle levende væsner. Men i den kristne forståelse er det, at være et levende menneske, mere end blot at kunne trække vejret. Mange – både troende og ikke-troende – mener fx at mennesket har en "sjæl", som er noget andet og mere end vores hjerne og vores fysiske krop.

MENNESKETS GRUNDLÆGGENDE EGENSKABER

Bibelens allerførste kapitler anses for at være myter. De handler altså ikke om historiske begivenheder eller om personer, der virkelig har levet. Myter er derimod fortællinger, der forsøger at forklare nogle helt grundlæggende træk ved verden og ved menneskelivet. Således præsenteres de vigtigste menneskelige egenskaber i fortællingerne om de to første mennesker, Adam og Eva - og deres sønner Kain og Abel.

Adam blev ret hurtigt ensom, da der i begyndelsen ikke var andre mennesker end ham. Derfor skabte Gud Eva, der hurtigt fik en relation med Adam. Eva har dog ikke været i Paradisets Have ret længe, før hun begyndte at kede sig. Men måske var det også nysgerrigheden, der drev hende, da hun en dag mødte slangen, der sad i træet til kundskab om godt og ondt og lokkede med sine frugter. Eva lod sig friste og tog en bid.

Vi møder her egenskaber, der er særligt for mennesket; det kan føles sig **ensom**, det kan indgå i **relationer** til hinanden, det kan **kede sig**, det kan være **nysgerrigt**, det kan lade sig **friste** og det har (fri) **vilje** til at omsætte ord til handling. Og denne række af særlige menneskelige kendetegn udvides, da Adam og Eva bliver smidt ud af Paradisets Have og nu skal begynde hverdagen på ny. I livet uden for Paradisets Have erfarer Eva hvad **smerte** er, da hun føder Kain og senere også lillebror Abel. De to brødre vokser op. Kain bliver agerdyrker som sin far og Abel bliver fårehyrde. En dag, da de to brødre er ude i marken, vil de lave et brændoffer til Gud. Kain bringer en offergave af jordens afgrøder mens Abel ofrer fedtstykkerne af sit småkvægs førstefødte. Gud tager imod Abels offer men ikke Kains. Det gør Kain **vred, misundelig og jaloux** på Abel, der ender med at slå sin lillebror ihjel (død). Kain bliver skyldig i Abels **død**. Og Adam og Eva **sørger** over tabet af deres søn.

Allerede i Bibelens allerførste kapitler beskrives således nogle af de helt grundlæggende menneskelige vilkår og egenskaber.

at føle ensomhed

at indgå i relationer

at mærke kedsomhed

at være nysgerrig

at blive fristet

at have vilje

at føle smerte

at blive vred

at være misundelse

at føle skyld

at føle sorg

at være bevidst om at skulle dø

Her bad vi Dall-E om at lave en illustration med prompten:

Adam and Eve leaving Paradise. The world outside Paradise is cold and wild.

Måske ikke lige helt, som vi havde forstillet os...